

Lag om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen;

utfärdad den 15 december 2011.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller för sådant bistånd mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen med indrivning av skatt som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (*rådets direktiv 2010/24/EU*).

2 § Bistånd enligt denna lag får begäras hos en myndighet i en annan medlemsstat och ska lämnas en sådan myndighet i form av

- utbyte av upplysningar för indrivningsändamål,
- delgivning av handlingar, samt
- indrivning och verkställighet av säkerhetsåtgärder.

Tillämpningsområde

3 § Bistånd enligt denna lag får begäras och ska lämnas i fråga om fordringar som avser

1. alla skatter och motsvarande pålagor som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, däribland de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar, eller på unionens vägnar,

2. återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, däribland de belopp som ska tas ut i samband med dessa åtgärder, och

3. pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

Lagen gäller också för

¹ Prop. 2011/12:15, bet. 2011/12:SkU7, rskr. 2011/12:71.

² Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

1. administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avser fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket och som

a) tagits ut av de myndigheter som är behöriga att ta ut de berörda skatterna eller pålagorna eller genomföra administrativa utredningar som rör dem, eller

b) bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa myndigheter,

2. avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser skatter eller motsvarande pålagor, och

3. räntor och kostnader som avser de fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket eller enligt 1 eller 2.

4 § Denna lag gäller inte i fråga om fordringar som avser

1. obligatoriska socialavgifter som ska betalas till en medlemsstat eller en medlemsstats territoriella enheter, eller till offentligt rättsliga socialförsäkringsinstitutioner,

2. avgifter som inte avses i 3 § andra stycket,

3. ersättningar som ska betalas enligt avtal, t.ex. vederlag för allmännyttiga tjänster, eller

4. straffrättsliga påföljder som utdöms på grundval av allmänt åtal eller andra straffrättsliga påföljder som inte omfattas av 3 § andra stycket 1.

Definitioner

5 § I denna lag avses med:

sökande myndighet: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som begär bistånd som avser en fordran enligt 3 §,

anmodad myndighet: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd,

person:

– en fysisk person,

– en juridisk person,

– en sammanslutning av personer som enligt lagstiftningen i en medlemsstat har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, på vilka det tas ut en skatt som omfattas av denna lag.

Behörig myndighet

6 § Kronofogdemyndigheten är behörig myndighet vid bistånd enligt denna lag.

Utbyte av upplysningar m.m.

7 § Kronofogdemyndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som kan antas vara relevanta för den sökan-

de myndigheten vid indrivningen av dess fordringar. Kronofogdemyndigheten ska göra den utredning som behövs för att inhämta upplysningarna.

Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att tillhandahålla upplysningar som

1. den inte skulle kunna inhämta för att driva in liknande svenska fordringar,
2. skulle avslöja affärs- och industrihemligheter eller yrkeshemligheter, eller
3. om de yppas, skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i Sverige.

Andra stycket medför inte en rätt för Kronofogdemyndigheten att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare, eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

8 § Kronofogdemyndigheten får utan föregående begäran underrätta den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat om en förestående återbetalning i Sverige av annan skatt än mervärdesskatt till en person som är etablerad eller har hemvist i den andra medlemsstaten.

9 § Efter överenskommelse mellan Kronofogdemyndigheten och den sökande myndigheten får personer som bemyndigats av den sökande myndigheten, i enlighet med de villkor som Kronofogdemyndigheten bestämmer,

1. närvara på Kronofogdemyndighetens kontor och vid de utredningar i målet om indrivning av den andra medlemsstatens fordran som Kronofogdemyndigheten utför, eller
2. bistå de svenska tjänstemännen under domstolsförfaranden här i landet.

Delgivning av handlingar

10 § Delgivning på begäran av en annan medlemsstat sker enligt delgivningslagen (2010:1932).

11 § Kronofogdemyndigheten får delge en person i en annan medlemsstat i enlighet med 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932).

Kronofogdemyndigheten får begära bistånd med delgivning i en annan medlemsstat om det inte är möjligt eller medför orimliga svårigheter att delge personen i Sverige.

Indrivning och säkerhetsåtgärder

12 § Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1 500 euro.

Innan bistånd med indrivning begärs ska Kronofogdemyndigheten vidta de åtgärder för att driva in fordran i Sverige som är lämpliga, utom om

SFS 2011:1537

1. det är uppenbart att det inte finns några tillgångar här som kan tas i anspråk för indrivning eller att denna inte kommer att leda till full betalning, och Kronofogdemyndigheten har upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den andra medlemsstaten, eller

2. indrivning av fordran i Sverige skulle medföra orimliga svårigheter.

Motsvarande villkor gäller i fråga om skyldigheten att lämna bistånd med indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran.

13 § Kronofogdemyndigheten får besluta att inte lämna bistånd enligt denna lag om begäran avser en fordran som är äldre än fem år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten eller, vid om- eller överprövning, från det att fordran har fastställts slutligt. Om uppskov har medgetts med betalningen räknas femårsfristen från den dag då uppskovet löper ut.

Trots första stycket får Kronofogdemyndigheten besluta att inte lämna bistånd i fråga om en fordran som är äldre än tio år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten.

14 § Bestämmelser om indrivning i Sverige av skatter och avgifter m.m. finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Verkställighet enligt utsökningsbalken får äga rum på grund av det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i rådets direktiv 2010/24/EU.

15 § Kronofogdemyndigheten ska ta ut ersättning för kostnader i målet i enlighet med vad som gäller vid indrivning av en svensk fordran av motsvarande slag.

Kronofogdemyndigheten ska ta ut ränta på den andra medlemsstatens fordran från den dag då begäran om indrivning tas emot till och med den dag då betalning sker, i enlighet med vad som gäller i fråga om en svensk fordran av motsvarande slag.

I den utsträckning som den andra medlemsstatens fordran och ränta har flutit in, ska beloppet överföras till den medlemsstaten.

16 § Om Kronofogdemyndigheten får kännedom om att en annan medlemsstats fordran som drivs in i Sverige, eller det beslut som medger verkställighet i den medlemsstaten, är föremål för om- eller överprövning i den andra medlemsstaten, ska verkställigheten av den tvistiga delen av fordran skjutas upp i avvaktan på beslut av den behöriga instansen. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av andra stycket.

På motiverad begäran av den sökande myndigheten ska Kronofogdemyndigheten fortsätta indrivningen av den del av fordran som är föremål för om- eller överprövning, om det skulle ha varit möjligt vid indrivning i den andra medlemsstaten.

Verkställigheten ska också skjutas upp om det pågår ett förfarande för ömsesidig överenskommelse i ärendet mellan de berörda medlemsstaterna, såvida det inte finns påtaglig risk att fordran inte blir betald.

Om verkställigheten skjuts upp och den sökande myndigheten begär det, eller Kronofogdemyndigheten annars bedömer det som nödvändigt, får Kronofogdemyndigheten begära att Skatteverket ska väcka talan om betalnings-

säkring enligt 46 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för att säkerställa indrivningen.

SFS 2011:1537

17 § Om Kronofogdemyndigheten begär att indrivningen i en annan medlemsstat av den del av en svensk fordran som är föremål för om- eller överprövning ska fortsätta, och fordran därefter faller bort eller sätts ned, ansvarar myndigheten för återbetalning av belopp som har överförts till Sverige och eventuell ersättning som ska betalas enligt de bestämmelser som gäller i den andra medlemsstaten.

Preskription

18 § Vid indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den andra medlemsstaten.

Vid indrivning av en svensk fordran i en annan medlemsstat ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, och som leder till att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ha samma verkan i fråga om den svenska fordran.

Om det inte är möjligt att skjuta upp eller förlänga preskriptionstiden enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, med avseende på preskriptionsfrågan anses ha vidtagits i Sverige, om de skulle ha lett till att preskriptionstiden sköts upp eller förlängdes om de hade vidtagits här.

Trots andra och tredje styckena får en svensk myndighet i fråga om en svensk fordran som drivs in i en annan medlemsstat vidta åtgärder här som medför att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt svensk lag.

Användning och vidarebefordran av upplysningar

19 § Upplysningar som Kronofogdemyndigheten tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för att vidta verkställighets- eller säkerhetsåtgärder som avser fordringar som omfattas av denna lag. De får också användas för fastställelse och verkställighet av obligatoriska socialavgifter.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåtit det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, ska sådant tillstånd lämnas av den sistnämnda myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningarna ska få åberopas eller användas som bevisning.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 § Kronofogdemyndigheten ska tillåta att upplysningar som den tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 19 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål i Sverige.

SFS 2011:1537

Om Kronofogdemyndigheten anser att upplysningar som den har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 19 § första stycket, får den vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Myndigheten ska underrätta den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

Förbud mot överklagande m.m.

21 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i rådets direktiv 2010/24/EU ska rättas, om det på grund av ett skrivfel eller liknande brister i överensstämmelsen mellan dokumentet och den ursprungliga exekutionstiteln.

Ytterligare föreskrifter

22 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om Kronofogdemyndighetens uppgifter enligt denna lag.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012, då lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga ska upphöra att gälla.

2. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt i rättsakterna 1 och 3 i bilagan till den upphävda lagen gäller fortfarande i fråga om ärenden om bistånd med indrivning som har påbörjats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

ANDERS BORG
(Finansdepartementet)